NN 95/2019 (4.10.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-306/18-8 od 18. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1860

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Z., kojeg zastupa zaposlenica I. B., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., kojeg zastupa T. O., predsjednik vijeća, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada V., V., kojeg zastupa opunomoćenik D. Š., odvjetnik odvjetničkog ureda Š., Z., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 18. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/233, urbroj: 376/10-18-33 od 2. srpnja 2018.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi podmiri trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

III. Ova presuda objavit će se u «Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je pod točkom I. tužitelj utvrđen kao infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada V. prema evidenciji Općinskog suda u Puli a na kojima ima izgrađenu EKI i drugu povezanu opremu navedeno u Elaboratu za pravo puta, broj: 2016-16-0308-007-001 od 15. prosinca 2016.; točkom II. utvrđuje se da tužitelj ima pravo puta na nerazvrstanim cestama na području Grada Vodnjana navedenim u potvrdi Istarske županije, klasa: 94401/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-19 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom III. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Grada V. prema potvrdi I. županije, klasa: 944-01/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-21 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom IV. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Grada V. navedenim u potvrdi I. županije, klasa: 944-01/16-01/18, urbroj: 2168-04-04-18-17 od 29. svibnja 2018. koja čini sastavni dio tog rješenja; točkom V. određeno je da količina i vrsti EKI iz točke I. do IV. tog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu; točkom VI. utvrđuje se godišnja naknada prema površini zemljišta sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji zk. odjela u P. ili Područnom uredu za katastar P. uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, 152/11., 151/14. i 95/17.); točkom VII. utvrđuje se da Grad V. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz tog rješenja od 7. lipnja nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva ukoliko je ista nastupila nakon 7. lipnja 2016.; točkom VIII. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tuženiku i Gradu V.; točkom IX. obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja Gradu V. plati naknadu za pravo puta za prvu, drugu i treću godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena; dok je točkom X. obvezan Grad V. omogućiti tužitelju ostvarivati pravo puta na nekretninama iz tog rješenja.

Tužitelj rješenje tuženika osporava iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je tuženik priznao zainteresiranoj osobi pravo na naknadu za pravo puta za niz čestica za koje nije nedvojbeno dokazao da se nalaze u vlasništvu Grada V. i to za nekretnine kategorije nerazvrstane ceste i javno dobro. Također navodi da je pravo na naknadu utvrđeno i za čestice za koje tijekom postupka nije nedvojbeno utvrđeno predstavljaju li doista nerazvrstane ceste u vlasništvu Grada. Poziva se na odredbu članka 101. stavka 2. Zakona o cestama prema kojoj na nerazvrstanoj cesti nije moguće zasnovati nikakvo drugo